

BLOW! 3 april 2005, 11.00 uur te Utrecht Vredenburg.

Concert door Het Amsterdam Loeki Stardust Quartet en Het Mondriaan Kwartet

Programmagegevens (componist/werken/jaartal):

1. Chiel Meyering (1954) - Harde Puntjes, 2004, voor blokfluit-kwartet en strijk-kwartet speciaal gecomponeerd voor Het Amsterdam Loeki Stardust Quartet en Het Mondriaan Kwartet.
2. Calliope Tsoupaki (1963) - Locus Alius Calliope – voor blokfluit-kwartet en strijk-kwartet
3. Corrie van Binsbergen (1957) - Elementaire deeltjes – voor blokfluit-kwartet en strijk-kwartet, speciaal gecomponeerd voor Het Amsterdam Loeki Stardust Quartet en het Mondriaan Kwartet, in opdracht van het Fonds vd Scheppende Toonkunst.

Toelichtingen op de werken:

Het Mondriaankwartet en het Amsterdam Loeki Stardust Quartet presenteren het programma **BLOW!** Een muzikale ontdekkingsstocht voor spelers en luisteraars in een avontuurlijk programma voor strijk- en blokfluitkwartet waarin vanuit de oude traditie van het *broken consort* gezocht wordt naar nieuwe klanken.

Het *broken consort* was in de Renaissance de benaming voor een gemengd ensemble met blazers en strijkers, soms ook aangevuld met tokkelaars. Deze consorts waren soms ware orkesten waarin alle partijen meervoudig bezet werden, maar vaak ook kleinere ensembles in enkelvoudige bezetting of met slechts enkele stemmen meervoudig geïnstrumenteerd.

Componisten en spelers waren, en zijn nu nog, gefascineerd door de geweldig diverse klankkleuren die dergelijke ensembles bieden.

Die fascinatie schuilt in twee dingen: aan de ene kant het tegenover elkaar stellen van verschillende instrumentgroepen waarmee binnen één compositie totaal verschillende klanken, stemmingen en atmosferen gecreëerd worden, en aan de andere kant het combineren en versmelten van verschillende instrumentkleuren in één nieuwe klank waarmee het totale palet wordt verrijkt.

In **BLOW!** komen beide aspecten aan de orde. Twee homogene en hechte ensembles gaan de uitdaging aan en spelen een programma waarin oude stukken opnieuw belicht worden en nieuwe klanken ontstaan. Een uitdaging ook voor de componisten die in opdracht werken schrijven waarin dit nieuwe gebied verkend wordt.

Chiel Meijering (Amsterdam, 1954) studeerde compositie (bij Ton de Leeuw), instrumentatie, slagwerk (bij Jan Pustjens en Jan Labordus) en piano aan het Amsterdamse Sweelinck Conservatorium. Hij schreef meer dan 400 composities, vooral voor kleinere bezettingen, die vaak in binnen- en buitenland worden uitgevoerd. Internationaal gerenommeerde kamermuziekensembles zoals het Amsterdam Loeki Stardust Quartet, het Amsterdams Saxofoonkwartet, het Nieuw Sinfonietta Amsterdam, het Nederlands Blazersensemble en het Mondriaan Kwartet voeren zijn werken uit. Daarnaast componeerde hij veel film- en theatermuziek, kamermuziek en enkele bewerkingen voor groot symfonie-orkest. Meijering is altijd een buitenbeentje geweest onder de Nederlandse componisten. Hij heeft een enorme output, schrijft snel en zijn muziek is altijd toegankelijk, direct en verwijst vaak op een provocerende manier naar de popmuziek.

In 1999-2002 schreef hij ter gelegenheid van het 20-jarig bestaan van het Mondriaan Kwartet "The Girlssss Collection", een serie korte strijkkwartetten, waarvan de CD in 2003 is uitgebracht (label Basta).

Zijn website: www.euronet.nl/~hubiware/HomeChiel.html

Chiel Meijering schrijft zelf over "**Harde Puntjes**"

Toen Eduard mij vroeg wat nieuws te schrijven voor het project Mondriaan strijkkwartet/Loeki Stardust blokfluitkwartet besloot ik mijzelf te trakteren. Let's fly with the Muses. 2 topkwartetten bij elkaar waar ik in het verleden al heel wat voor had geschreven, die zouden wat beleven!

Op vakantie in Housinne(Ardenen) in een koud voorjaar van 2004, 'savonds bij een houtkachel nog van vóór de 1e wereldoorlog, achter mijn laptop, in de rode gloed van het haardvuur schreef ik in 2 weken tijd in een enorme creatieve flow deze stukken.

Overdags wandelen, dan lekker bourgondisch tafelen en dan hup tot diep in de nacht weer bolletjes met puntjes typen.

Deel I en II: misschien een poging om de bitonaliteit, een te vroeg opzij geworpen vrucht uit de muziekgeschiedenis(Milhaud) weer nieuw leven in te blazen. Opgezet als popsong en 't resultaat is fris, je kunt spelen met eenvoudige in het gehoor liggende melodiën, met daaronder niet gelikte harmoniën.

Deel III: Puur geluk: het gevoel dat je 's morgens de deur open doet, de zon verblindend naar binnen komt, de lente in de lucht, stofdeeltjes dwarrelen, vogels...de geur... alles is overweldigend en je zuigt het diep naar binnen want voordat je 't weet ben je het weer kwijt.

Deel IV speelt met het bekende pop-syncopische ritme(3-3-3-3-2)dat in de house en techno zeer veel gebruikt wordt. Lekker.

Over "Locus Alius"

Locus Alius betekent letterlijk andere ruimte, andere plek, kortom ergens anders. De compositie wil de suggestie creëren van een andere fantasie ruimte die parallel bestaat met de werkelijkheid of wat wij onder de term werkelijkheid begrijpen. In Locus Alius worden de grenzen van wat buiten of binnen is soepel, de muren worden zacht en smelten zodat de droom binnen in ons kamer loopt en de fantasie met ons samen danst.

Calliope Tsoupaki werd op 27 mei 1963 in Piraeus, Griekenland, geboren.

Zij heeft piano en muziektheorie gestudeerd aan het Hellinikon Conservatorium in Athene en compositielessen gevolgd bij Yannis Ioanithis. Zij heeft zomercursussen bij Iannis Xenakis, Olivier Messiaen en Pierre Boulez gevolgd en heeft deelgenomen aan de Internationale Ferienkurse in Darmstadt, 1984 en 1986 waar zij Morton Feldman ontmoette. Van 1988 tot 1992 studeerde zij compositie bij Louis Andriessen en elektronische muziek bij Gilius van Bergeijk aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag. In 1993 kreeg zij een beurs voor een verblijf van 3 maanden in Budapest van de stichting Pepinières.

Calliope Tsoupaki woont en werkt in Amsterdam.

Tsoupaki heeft voor diverse musici en ensembles gecomponeerd zoals het Nederlands Saxofoonkwartet, De Volharding, het Nederlands Blazers Ensemble, het Xenakis Ensemble, Het Nieuw Ensemble, het Griek Metropolitan Choir en het Asko Ensemble. Veel van haar werken zijn in opdracht geschreven o.a. van de Griekse omroep, VARA matinee en het Fonds voor de Scheppende Toonkunst. Tijdens de Internationale Gaudeamus Muziekweek 1991 en 1993 werden composities van haar uitgevoerd evenals op het Festival Nieuwe Muziek 1990 en 1992 te Middelburg, het Malta International Arts Festival 1991, het Focus Festival in New York, The Other Minds Festival in San Francisco, het Recorder Symposium Calw 1995 in Duitsland en het Holland Festival 1996. **Sappho's tears** (1990) werd geselecteerd tijdens het 43e International Rostrum of Composers, gehouden in Parijs in 1996.

Corrie van Binsbergen (1957) gitariste/componiste/bandleider speelde na haar studie klassiek gitaar (1983) in een groot aantal uiteenlopende bandjes en gezelschappen, van jazz via pop, kamermuziek en dansproducties tot de huisband van een TV-show en zelfs het circus. Die brede muzikale achtergrond klinkt door in haar muziek, waardoor het lastig is daar een stijletiket op te plakken. Ze beweegt zich tussen compositie & improvisatie, discipline & vrijheid, spanning & speelsheid, flexibiliteit & exactheid.

In 1986 richtte ze haar eigen succesvolle band "Corrie en de Brokken" op en tien jaar later "Corrie en de Grote Brokken", een uniek samenwerkingsverband met twaalf kopstukken uit de Nederlandse pop en jazz. In 2003 organiseerde ze de serie "Schrijvers in Concert" met elf musici en de vertellers Remco Campert, Toon Tellegen, Manon Uphoff en Kees van Kooten.

De laatste jaren wordt ze regelmatig benaderd om composities te schrijven.

Ze kreeg onder andere opdrachten van het Nederlands Blazers Ensemble, Het Filmmuseum, het Holland Festival, het Radio Symfonie Orkest en het ASKO-Ensemble.

In 1999 ontving Corrie van Binsbergen de - voor de jazz en geïmproviseerde muziek meest prestigieuze - VPRO/Boy Edgar prijs vanwege haar creativiteit, vakmanschap en veelzijdigheid. De prijs (€ 12.500,- en een platiëc van Jan Wolkers) wordt gezien als een oeuvreprijs.

Over "Elementaire deeltjes"

Het uitgangspunt was om een x-aantal losstaande miniatuurtjes te maken, haaks op elkaar staande deeltjes die ook op zich kunnen staan. Als in een soort "caleidoscoop voor het oor" wisselt het

geluidsbeeld per deeltje. Niettemin komt toch bijna noodzakelijkerwijs het ene deeltje uit het andere voort en lijkt er door aantrekking of afstoting een natuurlijke rangorde te zijn. De wisselwerking tussen de delen is soms heel sterk soms zwak. Dit geldt ook voor de wisselwerking tussen de twee kwartetten én tussen de musici onderling waarbij in deze setting van zes heren en twee dames ook dat gegeven een rol speelt; de altviool een krachtbron, de zwaartekracht uiteindelijk de baas? Er blijft een nooit helemaal uit te bannen onvoorspelbaarheid. Er blijven vragen.

Biografie www.mondriaan4tet.nl

Mondriaan Kwartet, strijkkwartet

Het Mondriaan Kwartet is opgericht in 1982. Het legt zich vooral toe op de uitvoering van 20-ste eeuwse repertoire. Regelmatig geeft het Mondriaan Kwartet opdrachten aan componisten. Meer dan honderd stukken werden speciaal voor het kwartet geschreven, onder andere door Iannis Xenakis, Guus Janssen, Henry Brant, Diderik Wagenaar, Luca Francesconi, Takayuki Rai, Henny Vrienten, Neely Bruce en Paul Termos. Verder bracht het Mondriaan Kwartet wereldpremières van het 2e en 3e strijkkwartet van de Amerikaanse componist George Antheil (1900-1959). Het Mondriaan Kwartet trad o.a. op in het Holland Festival, Huddersfield Contemporary Festival (Engeland), Ars Musica (België), Festival Internacional de Las Artes (Costa Rica) en het Festival Internacional Cervantino (Mexico). Het kwartet gaf verder concerten in o.a. de Verenigde Staten, Japan, Colombia, Finland, Zweden, Noorwegen, Denemarken, Duitsland, Albanië, Spanje, Frankrijk, Bulgarije, Roemenië, Italië, Engeland

en Zwitserland. Met de dansgroep Rosas van Anne Teresa de Keersmaecker maakte het kwartet de film 'Hoppla' (Arcanal cvc edv98), een co-productie van o.a. Channel Four, RTBF, NDR Hamburg, NOS Hilversum en Théâtre de la Ville Paris. Een film van Wolfgang Kolb met Live muziek van het vierde strijkkwartet van Béla Bartók. Onder de door hen uitgebrachte cd's bevindt zich de recent uitgekomen dubbelcd "Cartoon/S&M" van John Zorn, en de recent bij het 20-jarig jubileum uitgebrachte cd "The girlssss collection" van Chiel Meijering (Basta nr. 30-9132-2). Ter gelegenheid van het 20-jarig jubileum in 2002-2003 heeft het Mondriaan Kwartet "The Girlsssss Collection" van Chiel Meijering uitgevoerd in het Concertgebouw te Amsterdam en elders in Europa. In juni 2004 werd 4x de concertante uitvoering van "Over de Duivel en de Dood" samen met Orkater gegeven. In april/mei 2004 werden 12 uitvoeringen gegeven in Théâtre Vidy, Lausanne, Zwitserland van Eraritjaritjaka, een nieuw muziektheaterstuk Heiner Goebbels op basis van teksten van de schrijver Elias Canetti met acteur André Wilms. In Edinburgh in augustus 2004 ontvingen zij hiervoor de HERALD ANGEL AWARD. Dit stuk zal de komende jaren veelvuldig in het buitenland worden gespeeld. Op de website van het Mondriaan Kwartet: www.mondriaan4tet.nl is de uitgebreide speellijst te vinden van het huidige en de afgelopen seizoenen, alsook repertoire-lijst, toelichtingen en andere informatie.

Bezetting:

Jan Erik van Regteren Altena, viool
Edwin Blankenstijn, viool
Annette Bergman, altviool
Eduard van Regteren Altena, cello

Amsterdam Loeki Stardust Quartet

Sinds zijn oprichting in 1978 verkent het Amsterdam Loeki Stardust Quartet voortdurend de grenzen van het repertoire voor blokfluitconsort. Het ensemble heeft snel faam verworven en baarde al in 1981 opzien door zijn eigenzinnige speelstijl en door, ondanks het onreglementair spelen van een hedendaags arrangement van een Stevie Wonder song, winnaar te worden van het Musica Antiqua-Concours in Brugge.

Het kwartet in zijn huidige samenstelling geniet internationale bekendheid en wordt beschouwd als een serieus ensemble van onovertroffen niveau. Het concerteert in gerenommeerde series en op grote festivals waaronder die van Berlijn, Saporro, London en Utrecht. Regelmatig toert de groep door Europa, de Verenigde Staten en Japan. Naast Renaissance en Barok muziek omvat het repertoire van het kwartet ook de eigentijdse muziek. Onder anderen Tristan Keuris, Chiel Meijering, Peter Jan Wagemans en Daan Manneke hebben composities opgedragen aan het kwartet.

Waarmee de moderne status van het instrument wordt onderstreept.

Ook door de uitgave van een serie bladmuziek bij Moeck Verlag en de medewerking aan de ontwikkeling van nieuwe blokfluiten draagt het kwartet bij aan de groei van het repertoire.

In zijn programma's streeft het kwartet naar een grote klankvariëteit. Daarbij wordt gebruik gemaakt van een uitgebreide verzameling instrumenten, variërend van de sopranino tot de bijna 3 meter lange subcontrabas.

Voor L'Oiseau-Lyre, Decca, en Channel Classics heeft de groep een groot aantal CD's opgenomen. Hiervan zijn er twee bekroond met een Edison. Deze uitgebreide discografie bevestigt de topplaats en het innovatieve en virtuoze karakter van het kwartet. "Pictured Air", met uitsluitend hedendaags repertoire, werd in de pers omschreven als "brilliant" en hun uitvoering van "Die Kunst der Fuge" van J.S. Bach kreeg in Luister een 10. Fanfare schreef hierover onder andere "These men play their recorders with ravishing delicacy and skill".

Hun website: www.loekistardust.nl

